

Отъ кожата си направихъ постелка, за подъ краката си и още я имамъ за спомѣнъ отъ първия ми ловъ на тюлени.“

Изъ Софийскитѣ села.

а всѣкъждѣ изъ нашето мило отечество, намираме хубави мѣста. Природнитѣ красоти на всѣка крачка се меняватъ: тука плодородни полета, задъ тѣхъ се издига гордо нѣкоя планина, обкичена съ най-гѣсти гори, а въ нейнитѣ поли се разтила красива долина, оросявана съ бистри планински рѣкички А въ тѣзи хубави мѣстности сѣ разпрѣснати безбройно малки и голѣми селца, различни по хубостъ и животъ

Въ тѣзи села нашето око може да намѣри най-разнообразни и красиви картини, които да насладятъ нашата душа. Въ едни села ще видимъ селянитѣ облѣчени въ една форма, въ други съ друга, още по разнообразна форма. На едни краскитѣ на дрехитѣ се различаватъ съвсѣмъ отъ другитѣ, трети накичени съ разни нанизии

Всичко това е така пѣстро, че не може човѣкъ